Когато тъй добавили окопите са чеше
както Иванчо високата дреха и пушката на себе
си видъ на малкия Стамболи — почнаха тъй
обичайните, че Васил Попчев дори отъ Дъбинецъ
невинностъ вече е изгубена. При помощъ
на попчовъ синъ Сонинца или добилъ тъй
пушки, или тъй за благодарение на нъкое
~~[illegible]~~ непродадено Сърово, поетъ се
говорения на е потурвала въ лицу
на лошо расположение, а на Ивановъ
вече Иванчо новъ Стайчо, тъй що то
~~[illegible]~~ незнание на кой-що ще сладе два
деца отроцы тъй Черувимовъ усилъвка.
И колко е Иванчо на досрочно
и лошо то кой-то за Иванчовъ годишенъ
ден! С Стайчо, на кой-то по поле
отпъка ръвнение на бъдещъ тъй и душевна
силъ ~~[illegible]~~ подтуре се посвъ изкъвъ Ив.
новъ Христовъ ръвнения, какъвъ кой
сръдно ~~[illegible]~~ тъй ни ~~[illegible]~~ не
Отверно слабъ и баба учене въ колежа
не задоволяше до дъвнинъ день, а на
малко друго забавъ остъ игръ на плъ
и тъй ~~[illegible]~~ обръдъ. Тъй обичаше
Иванчо; колко-то ~~[illegible]~~ сладъ обичаше
сестра, колко едъ дъвнеше нечовъ тъй
бъсъдъ трудъ въ време-то на кампанъ
Понякъ, кой-то тъй се правяше
хонъ пръ тъй Стъвание на Гърба сиу и
свой задъ смъсъл го на град дъвнеше
Отпъчъ удари, тъй тъй чаше Самодъ